

i Lighed med, hvad der var foreslaaet af den militære Retsplejekommission. Der kan naturligvis i hvert enkelt Tilfælde vedtages en Lov som den her foreslaaede, men det vilde maaske være rimeligere at ordne Sagen derved, at man foretager en Ændring i Retsplejeordningen. Det forekommer mig derfor naturligt, at man faar Lejlighed til at overveje dette Spørgsmaal nærmere, og jeg skal senere tillade mig at stille Forslag om et Udvalgs Nedsættelse.

L. Rasmussen: Jeg havde ventet, at det foreliggende Lovforslag var blevet taget tilbage af Forsvarsministeren ved Mødet i Dag, men da dette ikke er sket, og da Venstres Ordfører (J. A. Hansen) ønsker Lovforslaget henvist til et Udvalg, kan jeg naturligvis ikke have noget imod dette. Jeg finder det dog ganske upaakrævet, om man nu vilde søge at faa en Ordning med Hensyn til Retsplejen for Kommandoer til Udlandet, idet der ikke er nogen synderlig Udsigt til, at en saadan Situation vil komme til at foreligge tiere. Det forekommer mig derfor, at man dog kunde vente, indtil det Forhold var for Haanden, at man skulde udsende et saadant Kommando. Da Rigsdagen i 1919 vedtog Forslag til Lov om den militære Retspleje, ansaa man saadanne Bestemmelser for overflødige og lod dem udgaa, skønt de var foreslaaede i vedkommende Kommissions Betænkning. Jeg synes fremdeles, at saadanne Bestemmelser er unødvendige, indtil man virkelig skal sende Tropper til Udlandet. Men naar Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, kan man selvfølgelig altid der optage Spørgsmaalet til Overvejelse.

Pürschel: Ogsaa jeg havde ventet, at dette Lovforslag var blevet taget tilbage, men jeg erkender i Tilslutning til de Betragtninger, der er fremsatte, at det kan være praktisk at have disse Bestemmelser, som jeg synes er rigtige. Jeg finder det derfor rigtigt, at man overvejer dette Lovforslag i et Udvalg. Den Overvejelse af Retsplejeordningen, der fandt Sted i Rigsdagen i Fjor, var af saa formel Karakter, at den neppe kan have Krav paa at beundres som Overvejelse. Et naturligt Resultat deraf er altsaa, at man allerede nu maa gaa til at lave lidt om paa Ordningen.

P. Munch: Hvis det i Øjeblikket var ganske afgjort, at det Korps, der har væ-

ret Tale om, ikke vilde blive udsendt til Vilna, vilde jeg betragte det som det eneste naturlige, at dette Lovforslag blev taget tilbage. Forudsat, at der endnu kan være nogen Mulighed for, at en saadan Udsendelse kommer til at finde Sted, vil det imidlertid kunne være rigtigt at henvise Lovforslaget til et Udvalg, og jeg skal for saa vidt ikke have noget derimod. Derimod mener jeg ligesom det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at en almindelig Bestemmelse om Retsplejen ved danske Korps, der udsendes til Udlandet, ingenlunde er paakrævet. Saadanne Korps vil ikke kunne udsendes, uden at der i hvert enkelt Tilfælde skaffes særlig Lovhjemmel derfor. Sagen vil altsaa i hvert enkelt Tilfælde komme til Behandling i Rigsdagen, og det vil da ved en saadan Lejlighed være det naturlige og rimelige, at Rigsdagen træffer sin Beslutning om Ordningen af Retsplejeforholdet ligesom af alle de andre Forhold, der i det givne Tilfælde staar i Forbindelse med Udsendelsen af et saadant Korps.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Som bekendt blev det vedtaget ved Lov, at Krigsministeren maatte afsende et Detachment paa 100 Mand til Vilna for i Forbindelse med Tropper fra andre Nationer at betrygge Afstemningen. Ministeriet har ikke indkaldt disse Tropper, før vi modtog et Telegram af 20. Februar, der lød saaledes: „Den internationale militære Komité meddeler i Dag, at de internationale Troppers Afrejse til Vilna bliver fastsat i Forbundsraadets Møde næste Uge. Efter al Sandsynlighed vil Samlingen af Tropperne formentlig ske omkring 10. Marts.“ Da Ministeriet havde modtaget dette Telegram og havde forhandlet med Udenrigsministeriet derom, besluttede det at indkalde Tropperne, da der nu var gaaet saa lang Tid hen, siden de havde meldt sig. Der meldte sig ca. 500 Mand, og der skulde kun udtages 100 menige. Disse 100 blev saa udtaget efter Myndighedernes Skøn fra de forskellige Fodfolksafdelinger, hvortil de hørte. Men de havde ikke været underkastede noget Lægeeftersyn, og det viste sig, da de kom hertil, at nogle af dem var syge og altsaa ikke kunde komme med. Hvis det bekræftede sig, at Tropperne skulde være i Vilna den 10. Marts, skulde de forinden underkastes Vaccination. Senere kom der Meddelelse om, at det alligevel ikke var helt sikkert, at Tropperne skulde samles den 10. Marts i Vilna, idet et Telegram